

Abstrakt

Z dat dostupných v česko-japonském paralelním korpusu je zřejmé, že při překladu z japonštiny dochází k výraznému kvalitativnímu nepoměru ve vzájemně si odpovídajících větných segmentech jazyka výchozího a jazyka cílového. Mým cílem je pak analýza této asymetrie větných celků v překladech z japonštiny do češtiny a zhodnocení jejích příčin a následků. Na danou problematiku je nahlíženo optikou teorie překladových univerzálií (explicitace, implicitace, normalizace a simplifikace). Ohled je ale brán i na teorii informační nasycenosti, byť její aplikace se v průběhu výzkumu ukázala být problematickou.

V úvodu práce je shrnut pohled translatoLOGŮ na výše zmíněné teorie a detailně představen postup sestavení zkoumaného vzorku. V hlavní části jsou následně prezentovány výsledky analýzy asymetrických větných celků; ta je tvořena především přehledem jednotlivých jazykových prostředků a situací motivující vznik asymetrie, ale prostor je věnován i zamyšlení se nad tím, jaké obecné trendy vlastní všem japonsko-českým překladům lze uvažovat na základě tohoto přehledu. V neposlední řadě je pak sledována distribuce asymetrických segmentů v šestici analyzovaných překladů a zkoumá se potenciální vliv překladatelů na jejich vznik.

Klíčová slova: japonština, čeština, asymetrie větných segmentů, překladové univerzálie, informační nasycenost.